

Sygn. akt I CSK 277/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku J. G.

przy uczestnictwie R. G. i M. G.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika M. G.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 23 października 2012 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jako jedyny argument mający uzasadnić przyjęcie skargi do rozpoznania powołano w niej oczywistą zasadność skargi mającą wynikać z nietrafności ustalenia okoliczności posiadania samoistnego po stronie wnioskodawcy i nieuwzględnienia niektórych istotnych dowodów. Lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi jednak, aby Sąd II instancji w sposób oczywiście nieprawidłowy zinterpretował lub zastosował prawo. Co więcej, powołane okoliczności mogą być co najwyżej podstawą zarzutu kasacyjnego, i to tylko przy przyjęciu, że stanowią dopuszczalne podstawy skargi kasacyjnej, a nie uzasadniają oczywistej zasadności skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.